

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 162/2019
27.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Младена Никића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.146/18 од 13.08.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.35/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 27. фебруара 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Младена Никића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.146/18 од 13.08.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.35/18 од 11.12.2018. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.161/17 од 29.08.2017. године, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођени су од оптужбе, и то окривљени ВВ да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, а окривљени АА, ББ и ВВ да су извршили кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Истом пресудом, приватни тужилац ГГ обавезан је да на име трошкова кривичног поступка окривљенима плати износ од 188.250,00 динара, те да суду на име трошкова поступка плати износ од 4.643,70 динара и на име паушала износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.146/18 од 13.08.2018. године, усвајањем жалбе пуномоћника приватног тужиоца ГГ – адвоката Момчила Деспотовића, пресуда Основног суда у Ваљеу К бр.161/17 од 29.08.2017. године преиначена је тако што је ставом I пресуде окривљени ВВ оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, при чему казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Ставом II исте пресуде, окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истовремено, окривљени АА, ББ и ВВ су обавезани да приватном тужиоцу солидарно плате трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника у износу од 211.250,00 динара, те да на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара сваки у корист буџетских средстава суда, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 бр.35/18 од 11.12.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених ВВ, АА и ББ - адвоката Младена Никића, те окривљених ББ и ВВ, а пресуда Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.146/18 од 13.08.2018. године, потврђена.

Бранилац окривљених ВВ, АА и ББ - адвокат Младен Никић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.146/18 од 13.08.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.35/18 од 11.12.2018. године, због повреде кривичног закона, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и због повреде одредаба чланова 432. став 1. и 433. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљених – адвокат Младен Никић у поднетом захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ниједну повреду закона, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева и навода да је против окривљених већ вођен прекршајни поступак у предмету Прекршајног суда у Ваљеву Пр бр.869/15, током ког поступка је наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења дана 17.12.2016. године, у време када је вођен првостепени кривични поступак, произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Према стању у списима, дана 06.01.2015. године против окривљених ББ и ВВ поднет је захтев за покретање прекршајног поступка због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру – вршење насиља над другим, који су, према чињеничном опису прекршаја, извршили дана 16.12.2014. године, тако што су пришли ГГ, те му је окривљени ББ затвореном шаком задао ударац у пределу левог ока, а окривљени ВВ затвореном шаком у задњи део главе, након чега су, када је ГГ пао на земљу, наставили да га ударају ногама и рукама.

Из списка предмета утврђује се да је приватни тужилац ГГ преко пуномоћника – адвоката Момчила Деспотовића дана 14.03.2015. године поднео приватну кривичну тужбу против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, те је судија Прекршајног суда у Ваљеву дописом Ш-15 Пр бр.869/15 од 18.05.2016. године сходно члану 183. став 2. и став 3. Закона о прекршајима доставио Основном суду у Убу списе предмета против окривљених ББ и ВВ, како се истовремено не би водила два поступка против окривљених.

Одредбом члана 183. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да када надлежни суд прими захтев за покретање прекршајног поступка, испитаће да ли постоје услови за покретање прекршајног поступка и одлучити о даљем току поступка. Ставом 2. истог члана, прописано је да када захтев садржи податке о томе да је поводом истог догађаја покренут кривични поступак или поступак за привредни преступ – прекршајни суд ће списе предмета доставити надлежном суду на даље поступање и о томе обавестити подносиоца захтева, а ставом 3. истог члана прописано је да ће на начин из става 2. тог члана суд поступити и када у току поступка сазна да се поводом истог догађаја води кривични поступак или поступак за привредни преступ.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да из списка предмета Прекршајног суда у Ваљеву – Одељење у Убу Пр бр.869/15 произилази да тим поступком није обухваћена радња извршења која се односи на кривично

дело увреде из члана 170. став 1. КЗ због којег је у кривичном поступку окривљени ВВ оглашен кривим и да против окривљеног АА није био поднет захтев за покретање прекршајног поступка, те да су за окривљене ВВ и ББ списи Прекршајног суда достављени Основном суду у Убу у смислу одредбе члана 183. став 2. и 3. Закона о прекршајима, како се истовремено не би водила два поступка против окривљених, то побијаним правноснажним пресудама очигледно није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених. При томе је без значаја чињеница да би у прекршајном поступку, да је вођен против окривљених, апсолутна застарелост наступила дана 17.12.2016. године, управо имајући у виду чињеницу да против окривљених нису вођени истовремено и прекршајни и кривични, већ само кривични поступак.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се указује на битну пореду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оцењен је неоснованим.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да се у преосталом делу захтевом указује на повреде одредаба члана 432. став 1. и 433. став 1. ЗКП истицањем да је окривљеном АА ускраћено право да изјави жалбу против другостепене пресуде, а због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и браниоцима окривљених, због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у односу на одбијајући део, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Веско Крсајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић